

Рівненський державний гуманітарний університет
Історико-соціологічний факультет
Кафедра політичних наук

УДК 32.001.76
ББК 66.0
П 50

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА
ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали II міжвузівської
науково-практичної конференції молодих політологів.
24 листопада 2010 р. – Рівне: РДГУ, 2011. – 194 с.

ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Ухвалено до друку рішенням кафедри політичних наук РДГУ.
Протокол № 2 від 17 лютого 2011 р.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2011

Рівне – 2011

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Мельник Алла</i>	Політика пам'яті особистості	9
<i>Сайгафарова Елеонора</i>	Середній клас як основа стабільного розвитку сучасної України	11
<i>Малиновська Наталія</i>	Політика європейських держав щодо іммігрантів-мусульман	13
<i>Макарук Надія</i>	Агенти політичної соціалізації студентської молоді в Україні	16

СЕКЦІЯ 1. Теоретичні аспекти аналізу політичної модернізації

<i>Байрак Сергій</i>	Інститути громадянського суспільства і держава	19
<i>Гаврилюк Світлана</i>	Маніпулятивна складова політичної влади	21
<i>Кац Еліна</i>	Інформаційний простір і побудова громадянського суспільства	23
<i>Куницька Ганна, Троценко Валерій</i>	Проблема більшості та меншості в теорії демократії	26
<i>Мишляєв Тарас</i>	Членство в Євросоюзі як чинник трансформації національних політичних систем	28
<i>Мельник Ірина</i>	Сутність і різновиди політичного екстремізму	30
<i>Патлашинська Ірина</i>	Типологічні особливості миротворчої діяльності	33
<i>Венгринюк Лілія</i>	Статус нації як інституційованої форми та випадкове явище Роджерса Брюейкера	36

<i>Камзьол Валентина</i>	Інформаційне забезпечення діяльності громадських організацій	39
<i>Криворучко Наталія</i>	Тоталітаризм і XXI століття	42
<i>Герасимчук Іванна</i>	Роль партій у політичній модернізації суспільства	45
<i>Левчук Юрій</i>	Авторитарна і демократична моделі політичної модернізації	47
<i>Горбатюк Катерина</i>	Демократія і неопатримоніалізм у сучасних теоріях політичного розвитку	49
<i>Гривіцький Вадим</i>	Розвиток пеніцітарної системи в умовах модернізації	51
<i>Житнік Олена</i>	Основні технології формування іміджу політичного лідера	54
<i>Левіцький Андрій</i>	Сучасні інформаційні технології як чинник демократизації	56
<i>Осадчук Олена</i>	Політичний імідж як технологія	60
<i>Стельмах Валерій</i>	Механізми представницької демократії	62
СЕКЦІЯ 2. Політична модернізація: міжнародний та регіональний досвід		
<i>Бойківський Любомир</i>	Лібералізація газового ринку ЄС: виклик для Росії	65
<i>Генега Ірина</i>	Концептуальні засади зовнішньої політики Російської Федерації	68
<i>Коваленко Людмила</i>	Європейський союз: нормативно-правове забезпечення виборчого процесу	70
<i>Петрович Інна</i>	Електоральний аналіз сучасної політичної ситуації в країнах Латинської Америки	72

<i>Руденко Катерина</i>	Націоналістичні партії Великобританії	74
<i>Стукан Ірина</i>	Особливості інтеграції Хорватії до Європейського уроки для України	75
<i>Федорак Світлана</i>	Проблема невизнаних держав Кавказького регіону: зовнішньополітичний фактор	79
<i>Брень Сергій</i>	Загальна ситуація зі свободою слова в Республіці Білорусь	81
<i>Варжель Надія</i>	Студентський революційний рух у Росії кінця XIX - початку XX ст. як фактор політичної модернізації	83
<i>Климчук Тетяна</i>	Стратегія розширення НАТО за рахунок східних країн	84
<i>Конончук Оксана</i>	Реформи М.М. Сперанського і їх роль у модернізації політичної системи Російської імперії	86
<i>Кобець Сергій</i>	Відносини РФ та НАТО на сучасному етапі розвитку системи колективної безпеки	88
<i>Мельник Наталія</i>	Проблема взаємних територіальних претензій між Україною та Румунією	90
<i>Сотніков Ілля</i>	Врегулювання конфліктів та миротворчий процес	93
<i>Філіпцов Олексій</i>	Транскордонне співробітництво як чинник європейської інтеграції України	95
СЕКЦІЯ 3. Проблеми і перспективи політичної модернізації в Україні		
Підсекція 1		
<i>Українець Віктор</i>	Профілактика етнічного екстремізму в Україні	97

<i>Карпенюк Юлія</i>	Повноваження виконавчих органів місцевого самоврядування у сфері соціального захисту: вітчизняна специфіка	100
<i>Артемов Віталій</i>	Вплив зовнішньополітичних факторів на національні інтереси України	102
<i>Багнюк Олександр</i>	Перспективи України на сучасному етапі євроінтеграції	105
<i>Бразалук Любов</i>	Розвиток інституту президентства в Україні	107
<i>Вавуліч Олександр</i>	Проблеми базування Чорноморського флоту Російської федерації на території України	110
<i>Вусатий Борис</i>	Спортивна політика України в умовах глобалізації	112
<i>Васильєва Олександра</i>	Жіночий рух в Україні як необхідний елемент розвитку громадянського суспільства	115
<i>Галганець Сергій</i>	Вплив ЗМІ на формування електоральної поведінки громадян України	117
<i>Горбова Юлія</i>	Україна і Польща: моделі політичної модернізації	121
<i>Гольберт Юлія</i>	Діяльність молодіжних громадських націоналістичних організацій в Україні	123
<i>Градовий Павло</i>	Перший всеукраїнський референдум	125
<i>Григор'єва Юлія</i>	Особливості формування багатопартійної системи в Україні	127
<i>Дзерун Сергій</i>	Національна ідея як чинник політичної модернізації	129
<i>Карпюк Тарас</i>	Формування німецького етнодемографічного сегменту Волині 1800-1945 рр.	131

<i>Кондратюк Марія</i>	Політико-адміністративна модернізація політичної системи України	134	<i>Пшенична Олена</i>	Політична еліта як чинник демократизації в сучасній Україні	170
<i>Кравчук Інна</i>	Стратегія та напрямки розвитку екологічної політики України за роки незалежності	136	<i>Ралець Андрій</i>	Право на свободу слова і думки в сучасній Україні	173
<i>Красько Ольга</i>	Проблема реалізації прав людини в Україні	139	<i>Самчук Інна</i>	Правляча еліта в Україні: особливості формування та функціонування	175
<i>Кузьменко Віталій</i>	Інформаційна безпека України	141	<i>Сверба Людмила</i>	Громадська оцінка діяльності „помаранчевої” політичної еліти	177
<i>Ліннік Юрій</i>	Цензура і свобода слова в Україні: політичний аспект	144	<i>Сирота Дмитро</i>	Особливості оптимізації виборчого процесу на місцевих виборах 2010 р. в Україні	180
Підсекція 2					
<i>Штука Ірина</i>	Аспекти модернізації політичної системи України	147	<i>Тимошенко Віта</i>	Політичні технології в сучасній Україні	182
<i>Пікула Микола</i>	Місцеві вибори – 2010 в Рівному: погляд зі сторони	150	<i>Шимко Ольга</i>	Модернізація державного управління в контексті реформування політичної системи України	186
<i>Троян Віктор</i>	Національна ідентичність у вимірі сучасного українського суспільства	153	<i>Ярмолюк Оксана</i>	Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні	189
<i>Янчарук Олег</i>	Проблеми політичної модернізації в Україні	155	<i>Шмигельська Ольга</i>	Особливості взаємодії державної влади і молоді в процесі демократизації українського суспільства	192
<i>Луцук Марія</i>	Особливості електоральної культури в сучасній Україні	158			
<i>Макарчук Наталія</i>	Вітчизняна специфіка формування іміджу політичного лідера	160			
<i>Мищук Ольга</i>	Вектори еволюції політичної культури сучасної України	163			
<i>Овдійчук Ірина</i>	Проблема демократичності виборчих технологій на президентських виборах 2010 р. в Україні	165			
<i>Ошурко Юлія</i>	Діяльність політичної опозиції як складова демократизації в сучасній Україні	168			

- Російська імперія була поліетнічною державою;
- Росія була переважно аграрною країною з економікою, що ґрунтувалася на великому землеволодінні й кріпосному праві;
- життя всіх категорій селян регулювалося традиціями сільської громади;
- визначальним елементом російського політичного життя була самодержавна монархія, головну опору якої становило дворянство.

Прийшовши до влади імператор Олександр I прагнув перетворень і встановлення конституційних порядків. Саме для цього він залучив до державотворчої діяльності М.М. Сперанського, який у 1809 р. склав проект реформування Росії «Вступ до укладення державних законів», де обґрунтовував ідеї щодо політичної модернізації держави, згідно з яким передбачалось:

- поділ влади на три гілки – законодавчу, виконавчу і судову;
- створення спеціального законодавчого органу – Державної Думи, що має складатися із обраних представників;
- виконавча влада представлена міністерствами - волосними, повітовими і губернськими, які формував сам імператор;
- судова гілка влади у проекті реформ була представлена обласними, повітовими і губернськими судами, які склалися з виборних суддів і присяжних;
- Державний Рада, представляє собою дорадчий орган чиновників, виконує законодавчу та інтегративну функції та складається з осіб, яких призначає монарх;
- імператор, як носій державного суверенітету, залишається єдиним представником всіх гілок влади, очолюючи їх;
- встановлення виборчих прав за майновим цензом;
- широка децентралізація (поруч із центральною Державною Думою створюватимуться також місцеві думи – волосні, повітові і губернські);
- створення Центрального і приватних акціонерних банків;
- розроблення нового митного тарифу та торгівельно положення.

Таким чином, була створена система стримувань та противаг у діяльності вищих державних органів при верховенстві влади імператора. Вищу судову інстанцію становив Сенат, члени якого обиралися довічно Державною Думою і затверджувалися особисто імператором. З літа 1810 р. до червня 1811 р. тривала реорганізація міністерств. 1 січня 1810 р. була створена Державна Рада. Але найповніше плани М. Сперанського були реалізовані в сфері фінансової системи.

Кобець Сергій

(студент 5 курсу Рівненського державного гуманітарного університету спеціальності „Політологія”, наук. керівник – к.політ.н. Наумов А.С.)

ВІДНОСИНИ РФ ТА НАТО НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ КОЛЕКТИВНОЇ БЕЗПЕКИ

Генеральний секретар НАТО А.Расмуссен висловив переконання, що настав час дати новий старт у відносинах Російської Федерації Північноатлантичного альянсу. Цей крок, на його думку, зроблений на зустрічі у верхах на саміті Росія-НАТО, який відбувся в столиці Португалії 19-20 листопада 2010 р.

"Ми не вважаємо Росію ворогом, ми вважаємо її одним з партнерів стратегічної важливості", - сказав А.Расмуссен. Він сподівається, що рішення, які прийняті в Лісабоні, дадуть можливість "покінчити раз і назавжди з примарами минулого і зробити крок у майбутнє". Зокрема, генсек НАТО сподівається, що там буде прийнято спільний огляд загальних викликів безпеки ХХІ століття. У цьому документі буде викладена загальна позиція Росії і НАТО по боротьбі з тероризмом, піратством і інших проблем. А.Расмуссен також висловив надію, що буде прийнято рішення про поглиблення співпраці в Афганістані, зокрема, що "вдасться просунути з ухвалення пакету заходів з вертолітного забезпечення (афганської армії)".

Він пропонує повернутися до практики проведення спільних навчань Росії і НАТО з протиракетної оборони (ПРО) на ТВД (театрі воєнних дій), які практикувалися до початку 2008 р. "Наступним кроком могло б бути їх розширення до масштабу територіальної оборони", - сказав генсек НАТО .

А.Расмуссен зазначив, що у Росії і НАТО досі є питання, які потрібно прояснювати, але це могло б бути зроблено до зустрічі у верхах. Відповідаючи на запитання грузинських ЗМІ про позицію НАТО по відношенню до перспектив вступу Грузії в цю організацію, генсек сказав, що підтверджує рішення, прийняті на саміті НАТО в 2008 р. у м. Бухаресті, згідно з якими Грузія стане членом НАТО, якщо буде відповідати необхідним критеріям .

"Грузія - це той напрямок, за яким у нас є суперечка з Росією. Ми підтримуємо територіальну цілісність Грузії і не визнаємо Південну Осетію та Абхазію. Дуже добре відома незгода між Росією і НАТО, але вона не затьмарює той факт, що є інші області, по яких у нас є спільна позиція. Перед нами стоять спільні проблеми безпеки,

за якими ми будемо розвивати співпрацю ", - підкреслив А.Расмуссен. Раніше повідомлялося, що генеральний секретар НАТО проведе в Москві переговори з нарощування співпраці в Афганістані і планам створення системи ПРО в Європі. За словами офіційного представника НАТО Джеймса Аппатурая, на переговорах сторони обговорять широке коло питань, включаючи можливість постачання натівських військ в Афганістані через територію Росії, а також прохання А.Расмуссена про поставку 21 російського вертольота для афганських збройних сил з наступним навчанням пілотів. Крім іншого делегація Північноатлантичного альянсу має намір обговорити можливість збільшення числа афганських офіцерів служб по боротьбі з наркотиками, які направляються для проходження навчання.

До саміту РФ-НАТО Москві вдалося досягти згоди з альянсом по боротьбі з тероризмом і піратством та загрозою, що походить з Афганістану, але залишилися неузгодженими позиції щодо нерозповсюдження зброї масового ураження і ракетних технологій.

"У підсумку за 10 місяців ми вийшли на повний збіг поглядів з чотирьох питань: боротьба з міжнародним тероризмом, захист свободи судноплавства і боротьба з морським піратством; загрози, які виходять з Афганістану; захист критично важливої інфраструктури від терористичних атак і техногенних катастроф", - повідомив Рогозін. По п'ятому питанню, яке стосується нерозповсюдження зброї масового ураження і ракетних технологій, "згоди поки не досягнуто". "Йдуть важкі в'язки переговори. Перш за все це стосується ракетних загроз. Зрозуміло чому - мова йде про майбутній конфігурації глобальної американської системи ПРО", - пояснив Рогозін.

На питання, чи вдалося подолати суперечності з питання ПРО, він відповів: "Проблема в тому, що натовці ще й між собою не домовилися про те, як повинна виглядати ця система, в які терміни і скільки на неї треба витратити грошей. Далеко не всі члени НАТО переконані, що ракетні ризики - реальність і що треба задержати штани бігти і захищатися за допомогою ракетного парасольки".

Рогозін повідомив, що Росія готує документи, що стосуються зворотного транзиту з Афганістану військових вантажів через російську територію.

"Ми повинні мати повну інформацію про те, що знаходиться в ешелонах, які йдуть по нашій території. Уряд Росії готує відповідні нормативні документи, аналогічні гарантії готують структури, відповідальні за логістику в НАТО. Думаю, там не повинно виникнути ніяких проблем", - сказав російський постпред.

14 листопада, російський президент заявив, що майбутній в середині листопада саміт НАТО в Лісабоні ознаменує "поліпшення відносин" між Росією і альянсом. Майбутнє відносин Росії і НАТО залежатиме від нової стратегічної концепції Альянсу.

Як передає власний кореспондент УНІАН у РФ, про це заявив міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров на спільній прес-конференції з міністром закордонних справ Чорногорії М.Роченом у Москві.

«Для наших відносин з НАТО багато залежатиме від того, який вигляд матиме стратегічна концепція Північноатлантичного альянсу - вона зараз розробляється, процес завершується. Для нас ключовим буде питання, як у цій стратегічній концепції буде викладена позиція НАТО щодо міжнародного права, щодо статуту ООН, перш за все, в тому, що стосується норм, пов'язаних із можливістю застосування сили в сучасних міжнародних відносинах. Це ключове питання», - сказав С.Лавров.

Він зазначив, що Росія розуміє роль НАТО, яку Альянс може зіграти у вирішенні загальних міжнародних проблем, пов'язаних із загрозою тероризму, розповсюдження наркотиків, організованої злочинності, боротьбою з піратством тощо.

За словами С.Лаврова, всі країни Євроатлантики мають одержати однакові юридичні гарантії безпеки. «Ми все ж таки намагаємося дивитися на речі ширше. Ми хочемо, щоб юридичні, правові гарантії безпеки рівною мірою поширювалися на всі без винятку держави Євроатлантики, щоб гарантії безпеки не зводилися лише до членів тих чи інших військових союзів – чи то НАТО, чи то ОДКБ, щоб вони рівною мірою охоплювали й ті держави, які зробили вибір на користь нейтралітету або позаблокового статусу», - сказав він.

Мельник Наталія

*(студентка 4 курсу Рівненського державного гуманітарного університету спеціальності „Політологія”,
наук. керівник – к.політ.н. Черній А.Л.)*

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПРЕТЕНЗІЙ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА РУМУНІЄЮ

Українсько-румунські відносини на початку XXI ст. знаходяться в епіцентрі міжнародної та громадської уваги. Значна частина дослідників, політологів, експертів з міжнародних відносин відзначає, що вони на сучасному етапі набули ознак зовнішньополітичної

Наукове видання

**ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ:
СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД**

**Матеріали II міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

24 листопада 2010 р.

Підписано до друку 17.02.2011 р. Формат 60x84.
Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 10,95. Замовлення № 101/1. Наклад 300.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненський державний гуманітарний університет
33028, м. Рівне, вул.С.Бандери,12

П 50 **ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ: СВІТОВИЙ
ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД.** Матеріали
II міжвузівської науково-практичної конференції
молодих політологів. 24 листопада 2010 р. – Рівне:
РДГУ, 2011. – 194 с.

УДК 32.001.76
ББК 66.0

© Рівненський державний гуманітарний
університет, 2011